

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii : Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Galina Mărgineanu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Granaci împotriva Galinei Mărgineanu cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Galina Mărgineanu și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 08 aprilie 2013 prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 05 octombrie 2012, Maria Granaci a depus cerere de chemare în judecată împotriva Galinei Mărgineanu cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 18 ianuarie 2011, a fost obligată să achite lui Ion Barac prejudiciul material cauzat în urma incendiarii casei de locuit la 13 iulie 2007 în sumă de 435 462 lei.

Sustine că prin ordonanța de încetare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2008330291 a fost scoasă de sub urmărire penală, din motiv că persoana vinovată în incendierea casei de locuit a lui Ion Barac din 13 iulie 2007, este Galina Mărgineanu.

Iar, mărimea prejudiciului material cauzat lui Ion Barac în urma incendiarii casei de locuit a fost stabilit prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 aprilie 2012, și constituie 435 462 lei, respectiv, persoana ce i-a cauzat prejudiciul material lui Ion Barac este Galina Mărgineanu.

Solicită încasarea de la Galina Mărgineanu în beneficiul său prejudiciul material în mărime de 435 462 lei și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 13 063,86 lei.

La 16 ianuarie 2013, Maria Granaci a depus o cerere de concretizare a cerințelor și circumstanțelor acțiunii, în care a invocat că, casa de locuit a lui Ion Barac a fost incendiată ca rezultat al acțiunilor culpabile și din imprudența Galinei Mărgineanu, care în temeiul unui contract individual de muncă efectua unele

lucrări de curățare a deșeurilor de pe teritoriul magazinului, ce-i aparține cu drept de proprietate.

Ca urmare, Ion Barac a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva sa și a Galinei Mărgineanu prin care a solicitat repararea prejudiciului material, iar prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 18 ianuarie 2011, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2011 și decizia Curții Supreme de Justiție din 05 aprilie 2013 s-a dispus încasarea de la dânsa în beneficiul lui Ion Barac a prejudiciului material în mărime de 435 462 lei și în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 13 063,86 lei.

Astfel, cu referire la prevederile art. art. 123 alin. (2) CPC, 1398 alin. (1), 1415 alin. (1,2), 1403 alin. (1,2) Codul civil și art. 333 alin. (1) Codul muncii, consideră Maria Granaci că este în drept să se adreseze în ordine de regres față de Galina Mărgineanu, care a fost recunoscută vinovată în incendierea casei de locuit și a bunurilor lui Ion Barac.

Solicită încasarea în ordine de regres de la Galina Mărgineanu a sumei de 329 000 pentru distrugerea casei de locuit, a sumei de 106 462 pentru distrugerea bunurilor aflate în casă și suma de 13 063,86 lei pentru taxa de stat, cât și cheltuielile de judecată în legătură cu examinarea prezentei cauze.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 08 aprilie 2013, acțiunea a fost admisă integral fiind încasat de la Mărgineanu Galina în beneficiul Mariei Granaci prejudiciul material în mărime de 435 462 lei și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 13 063,86 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Galina Mărgineanu, la 12 iunie 2013, a contestat-o cu cerere de apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe cu dispunerea încetării procesului civil în virtutea prevederilor art. 265 lit. b) a CPC, concomitent, solicitând scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, a fost admisă parțial cererea Galinei Mărgineanu de scutire de la plata taxei de stat și scutită parțial Galina Mărgineanu de la achitarea taxei de stat pentru depunerea cererii de apel, cu micșorarea taxei de stat care urmează a fi achitată pînă la 4500 lei, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Galina Mărgineanu și obligată ultima să achite taxa de stat pentru examinarea cererii de apel în mărime de 4500 lei și acordat acesteia termen pînă la 08 august 2013 ora 10.00, pentru prezentarea dovezii de plata taxei de stat și explicat apelantei despre posibilitatea restituirii cererii de apel în cazul neîndeplinirii în termen a indicațiilor din încheierea judecătorească.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 octombrie 2013, a fost respins recursul declarat de către Galina Mărgineanu și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, a fost restituită cererea de apel Galinei Mărgineanu, cu toate actele anexate, din motivul că apelanta nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin.(1) CPC.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2014, a fost admis recursul declarat de către Galina Mărgineanu, casată încheierea instanței de apel din 28 noiembrie 2013 și restituită pricina spre judecarea apelului în fond la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2014, a fost admis apelul declarat de către Galina Mărgineanu, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, totodată fiind încasat de la Maria Granaci în beneficiul Galinei Mărgineanu cheltuielile de judecată și taxa de stat pentru depunerea cererii de apel în mărime de 4 500 lei.

La 17 aprilie 2014, Maria Granaci a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2014 a fost admis recursul declarat de către Maria Granaci, casată decizia instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de către Galina Mărgineanu și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 1398 alin. (1), art. 1403 și art. 1415 alin. (1) Codul civil, concluzionînd că vinovat de incendierea gospodăriei lui Ion Barac este Galina Mărgineanu care nemijlocit a aprins buruienile adunate din preajma magazinului lui Maria Granaci și fiind o persoană cu capacitate de exercițiu deplină, care are posibilitate de a prevedea urmările acțiunilor sale, nefiind stabilită îndeplinirea unor indicații ferme din partea Mariei Granaci, urma să îndeplinească funcția cu diligență și grijă.

Instanța de apel a mai concluzionat că vinovăția Galinei Mărgineanu este confirmată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 aprilie 2012 și ordonanța Procuraturii Strășeni din 04 ianuarie 2011.

La 27 ianuarie 2016, Galina Mărgineanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de respingere integrală a acțiunii.

Recurenta, Galina Mărgineanu, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărîrile instanțelor de judecată emise în cazul dat, deoarece ambele instanțe de judecată au dat apreciere greșită explicațiilor ei, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat a interpretat legea.

Indică faptul că, prima instanță absolut nejustificat și nemotivat a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și admiterii acesteia, fără a ține cont de caracterul vădit neîntemeiat a pretențiilor reclamantei.

Menționează că în momentul cînd a dat foc grămezilor de gunoi de pe teritoriul magazinului a acționat la indicațiile Mariei Granaci și s-a conformat întocmai acestora, răspunderea în virtutea prevederilor legale în acest caz urmează să o poarte intimata.

La fel, menționează că Judecătoria Strășeni la examinarea acțiunii civile depuse de Maria Granaci urma să țină cont de decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 05 mai 2012, care a stabilit nemijlocit răspunderea Mariei Granaci în repararea prejudiciului cauzat lui Ion Barac prin incendierea gospodăriei. Mai mult, la examinarea acțiunii civile intentate de Procuratura Strășeni în interesele lui Ion Barac împotriva Mariei Granaci, dînsa a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu și soluția pronunțată de Curtea Supremă de Justiție prin care obligația de

reparare a prejudiciului material cauzat prin incendierea casei lui Ion Barac a fost încasat de la intimata Maria Granaci, îi este absolut opozabil.

La 11 martie 2016, avocatul Tatiana Iovu în interesele Mariei Granaci a depus referință la recursul declarat de către Galina Mărgineanu solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurenței a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Galina Mărgineanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și, anume, art. 1398, 1415 și 1403 Codul civil, nu a ținut cont de decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 05 aprilie 2012 și de ordonanța privind încetarea urmăririi penale emisă de Procuratura Strășeni la 04 ianuarie 2011 și greșit a concluzionat că, vinovată de producerea incendiului este Galina Mărgineanu, care nemijlocit a aprins focul și în urma acestui foc a incendiat gospodăria lui Ion Barac, nu pot fi reținute, deoarece în speță, instanța de apel a stabilit just circumstanțele pricinii, precum și a aplicat elocvent normele juridice, ce guvernează raportul juridic litigios.

Astfel, instanța de recurs notează că, Galina Mărgineanu nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Galina Mărgineanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Galina Mărgineanu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru